

sig meget velvilligt over for Lovforslagets Tanke; men, som sagt, dette Spørgsmaal vil blive Genstand for Forhandling og Overenskomst med Københavns Magistrat, og det forekommer mig ogsaa at være naturligt, at Bevillingshaverne og Magistraten bleve enige om, paa hvilken Maade de de kjøbenhavnske Gader berørende Dele af Anlægget skulde bringes til Udførelse. I øvrigt er der jo i § 4 i den paaberaabte Lov af 1873 givet Indenrigsministeren en meget udstrakt Adgang til at udøve Indflydelse paa Retningslinien og i det hele taget paa hele Anlægets Udførelse og de Betingelser, under hvilke Bevillingen gives.

Det andet Spørgsmaal, som man fremdrog, var, hvorvidt Krigsministeriet var enigt i at tillade Københavns Havnevesen ved Inddæmning at tilvejebringe det mindre Areal, hvorpaa disse Godsskure skulde anbringes. Dertil maa jeg svare, at Krigsbestyrelsen i den Henseende ikke har givet noget Samtykke, og den har saa meget mindre Grund til i den Henseende at give noget Tilsagn, som der paa nærværende Tid i Folketinget er forelagt en Lov, som forudsætter Muligheden af en Opfyldning i stort Omfang, nemlig op imod en halv Snes Millioner Kv.-Alen i Kallebodstrand, og af denne Opfyldning vil dette Areal udgøre en ganske lille Del. Men en saadan Opfyldning kan naturligvis ikke finde Sted uden meget nøje Overvejelse fra Krigsbestyrelsens Side, og jeg ved ikke, om det overhovedet i den Henseende vil lykkes at tilvejebringe nogen Overenskomst med Krigsministeriet, medmindre man skulde komme ind paa den Vej, som det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann) omtalte, og som jo kan være en i alle Henseender anbefalelsesværdig Vej. Men hvad nu dette lille Anlæg angaar, da har jeg ved at forhandle med Krigsministeriet faaet det Indtryk, at i alt Fald den nuværende Krigsminister anser det for ret magtpaaliggende for sit personlige Vedkommende ikke at forhindre af militære Grunde, hvis det ikke er nødvendigt, Anlægget af denne Jærnbane, som i lange Tider er i høj Grad ønsket fra forskellige Sider. Bevillingshaverne ville altsaa hos Krigsministeriet kunne paaregne en meget velvillig Stemning med Hensyn til dette lidet omfattende Opfyldningsforetagende, som maatte blive

nødvendigjort paa Grund af dette Lovforslag. Det er jo saaledes, at der næppe er noget Sted, som er saa slet betjent med Kommunikationsmidler som Amager, uagtet Amager ligger tæt op til Hovedstaden. Der gaar en Omnibus hver Time, saa vidt jeg ved, mellem København og Amager, og det er i Virkeligheden det eneste offentlige Befordringsmiddel, som de 30,000 Mennesker, der ere saa heldige at være saa nær ved Hovedstaden, kunne raade over for at komme i Forbindelse med Hovedstaden. Her er virkelig Trang til Stede, og det er det, der har bevirket — det er Syar paa en Udtalelse, der ogsaa er falden i Dag — at Regeringen har fundet det rimeligt at tage sig af dette Forslag og ikke mindst under Hensyn til de meget velvillige Udtalelser, som indeholdes i Udvalgets Beretning i Fjor netop om denne Bane.

Der fremkom endnu en Udtalelse fra det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) om, hvorvidt Regeringen haabede ved den forandrede Fremgangsmaade fra i Fjor, da man forelagde de store Jærnbaneforslag saavel i Landstinget som i Folketinget, at naa til gunstigere Resultater end dem, man naaede i Fjor. Dertil vil jeg sige, at vi nære det bedste Haab i den Henseende, og ringere end Resultatet blev i Fjor, kan det i alt Fald ikke blive, eftersom der absolut ikke kom noget ud af Regeringens Forslag i Fjor ved den Gang fulgte Fremgangsmaade. At der gjordes et betydeligt Arbejde for Forslaget om Korsør Station heroppe, og at det var mig ret pinligt i Aar at skulle forelægge dette Forslag i Folketinget i Stedet for i Landstinget, hvor det havde været gjort til Genstand for et indgaaende Arbejde i Fjor, har jeg allerede haft Lejlighed til at udtale underhaanden til det ærede 11te kongevalgte Medlem. Men det maa dog ogsaa bemærkes, at det Forslag, som i Aar er forelagt i Folketinget angaaende Korsør Station, er væsentlig forskelligt fra det Forslag, som i Fjor blev behandlet i Landstinget. Det er altsaa dog nogen Trøst, at det Arbejde, der blev gjort i Landstingsudvalget i Fjor i den Henseende, dog paa ingen Maade i saa fuld Udstrækning vilde være kommet Arbejdet til gode i Aar, hvis Forslaget var blevet forelagt her. Det vil jo være det ærede 11te kongevalgte Med-